

श्रान

बिभ्रः । यथा । प्रायश्चित्तोपदेशाय वस्त्रादिना
ब्राह्मणकोषकोषः । यथा मितान्तरायां पराशरः ।
“पापं प्रख्यापयेत् पापी धेनुं दत्त्वा तथा हर्ष” ।
एतन्नोपलक्षणं ।
“प्रख्याप्य पापं वक्रुष्यः किञ्चिदत्त्वा व्रतं चरेत्” ।
इति सूत्रेः ।
देवत्ववचने “तोषयित्वा द्विजोत्तमान् इति” ।
अत्र तोषयित्वा इति अवज्ञात् आनतिकरत्वेन
तद्व्यवहारप्रदोषः । इति प्रायश्चित्ततन्त्रं ।
आनन्दं, स्त्री, (आनन्दते चर्मणा बन्धते इति । आङ्-
+ नह + क्तः) चर्मनद्धमुखवाद्यमात्रं । तत्तु सुर-
जादि । इत्यमरः । कल्पमात्रं । तत्तु वेष्टभूमादि ।
इत्यजयपालः ।
आनन्दः, त्रि, (आङ् + नह् + कर्मणि + क्तः) ।
सन्धितः । वद्धः । इति मेदिनी । (यथा सुश्रुते ।
“अङ्गुलीभारैः सविता हिमानद्वा जन्माश्रयाः” ।)
आननं, स्त्री, (आनिति आनेन । आङ् + अन् + ल्युट्)
मुखं । इत्यमरः । (“तदाननं न्यत्सुरभि क्षितीश्वरः”
इति रघुः । ३ । ३ ।)
आनन्दः, पुं, (आङ् + नन्द + घञ्) आकाशः । तत्-
पर्यायः । आनन्दधुः २ शर्म ३ श्रातं ४ सुखं ५
सुत ६ प्रीतिः ७ प्रमोदः ८ हर्षः ९ प्रमदः १०
आमोदः ११ संमदः १२ । इत्यमरः ।
(यथा, उत्तरचरिते ।
“यत्रानन्दश्च भोदाश्च यत्र किग्धाश्च सम्पदः” ।
मनुः ।
“आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन” ।)
वासुदेवस्य बलविशेषः । इति हेमचन्द्रः ।
आनन्दः, त्रि, (आनन्द + अङ् आदित्वात् अच् ।)
आनन्दविशिष्टः । हर्षयुक्तः । सुखी । इत्यमरटीका ।
“गुणे सुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तदति” ।
इत्यमरटीकाः अत्र गुणिलिङ्गः ।)
आनन्दधुः, पुं, (आङ् + नन्द + अघुच् ।) आनन्दः ।
हर्षः । इत्यमरः । तद्व्युक्ते त्रि ।
आनन्दनं, स्त्री, (आङ् + नदि + ल्युट्) गमनागमन-
समये सुहृदारालिङ्गनारोग्यस्वागतादिप्रश्रादि-
दारा आनन्दोत्पादनं । तत्पर्यायः । सभाजनः २
सभाजनः ३ सभाजनः ४ आपन्नः ५ आमन्त्रयं ६ ।
इत्यमरः तट्टीका च । (आनन्दजननं, हर्षोत्-
पादनं । प्रमोदकरः, सुखजनकः । यदुक्तं ।
“मित्रं प्रीतिरसायनं नयनयोरानन्दनं चेतसः” ।
इति हितोपदेशे ।)
आनन्दपटं, स्त्री, (आनन्दाय पटम् ।) नवोद्गावस्त्रं ।
इति हारावली ।
आनन्दप्रभवः, स्त्री, (आनन्दः प्रभवोयस्य तत् ।) रेतः ।
वीथे । इति हेमचन्द्रः ।
“श्राव्याकाश्रादिभिर्भवे सौश्रिये जायतेऽस्थिभु ।
तेन सर्वान्ति तच्छूकं नवात् कुम्भादिवोदकं ।
सोतोभिः स्यन्दते देहात् समन्तात् शुक्रवाहभिः ।
हर्षकोदीरितं रागात् सङ्घ्वाच मनोभवात् ।
वस्तौ संभ्रव्य निर्याति स्थनाग्निस्त्रादिवोदकं” ।
इति चरकः ।

श्राना

“कृच्छदेहाश्रितं शुक्रं प्रसन्नमनसस्ताया ।
स्त्रीषु व्याप्यकृतस्त्रापि हर्षान्तत् संप्रवर्त्तते” ।
इति सुश्रुतः ।)
आनन्दमयकोषः, पुं, (आनन्दमयस्य परमात्मनः
कोष इवावदकः) । सत्त्वप्रधानाश्रानं । तत्पर्यायः ।
कारणशरीरं २ सुश्रुतिः ३ । इति वेदान्तः ।
आनन्दा, स्त्री, (आनन्दयति या । आङ् + नन्द + ।
शिच् + अच् + टाप्) विजया । आरामशीलता ।
इति राजनिर्घण्टः । [इति शब्दमात्रा ।
आनन्दि, पुं, (आङ् + नन्द + क्तिः) आनन्दः । हर्षः ।
आनन्दिता, त्रि, (आङ् + नन्द + क्तः । यथा आनन्दः
संज्ञातोऽस्य । आनन्द + इतच् ।) आनन्दयुक्तः ।
दृष्टः । आकाशितः । (यथा महाभारते ।
“पुनरानन्दिताः सर्वे मथुरायां वसामहे” ।)
आनन्दी, [न्] त्रि, (आनन्द + इनि ।) आनन्द-
विशिष्टः ।
आनन्दी, स्त्री, दृष्टविशेषः । आकन्दपाता इति
ख्याता । इति शब्दचन्द्रिका ।
आनयः, पुं, (आनीयते वेदाध्ययनायात्र । आङ् +
नीड + अच्) उपनयनं । इति हेमचन्द्रः ।
आनयनं, स्त्री, (आङ् + नी + ल्युट्) स्थानान्तरनयनं ।
आना इति भाषा । (यथा रामायणे ।
“आदिशत्युषसांस्तत्र राज्ञामानयने बहून्” ।)
आनर्त्तः, पुं, (आङ् + नृत् + घञ् ।) देशविशेषः ।
दारका इति ख्याता । नृत्तस्थानं । युद्धं । इत्य-
मरः । जलं । इति मेदिनी । आनर्त्तदेशवासी
लोकः । इत्यमरटीका । (यथा हरिवंशे । “आन-
र्त्तान् कालकूटांश्च कुलिन्दांश्च विजित्वा सः” ।
सनामख्यातो राजा ।
“शर्यातेर्मिथुनं त्वासीदानर्त्तो नाम विश्रुतः ।
“आनर्त्तस्य तु दायारो रेवो नाम महाद्युतिः” ।
“आनर्त्तविषयश्चासीत् पुरी चास्य कुशस्थली” ।
“आनर्त्तन्तु विभोः पुत्रः सुकुमारस्ततोऽभवत्” ।)
आनायः, पुं, (आङ् + नीच् + घञ् ।) जालं । इत्यमरः ।
आनायः, पुं, (आनायते गार्हपत्यादानीय संस्क्रियते
ऽसौ आङ् + नी + ऋत्) दक्षिणामिः । इत्यमरः ।
गार्हपत्यादमेरानीय यो दक्षिणाभिरारोप्यते ।
तत्र । इति भरतः । हेम करिवार निमित्ते घर
हृदते आगिया दक्षिणदिक्के राखा आगुन् इति
भाषा ।
आनाहः, पुं, (आङ् + नह् + घञ् ।) मूत्रपुरीष-
रोधकरोगः । तत्पर्यायः । विबन्धः २ । इत्यमरः ।
विद्युम्भः ३ मलरोधनः ४ । इति राजनिर्घण्टः ।
“आनाहार्त्तं ततो ट्ट्वा तत्तैर्यमसुखाहितम्” ।
इति महाभारते ।) तस्य सम्प्राप्तिरूपे । यथा,
“आमं श्रद्धा निश्चितं क्रमेण
भूयो विबद्धं विगुणानिलेन ।
प्रवर्त्तमानं न यथासमेनं
विकारमाणाहमुदाहरन्ति” । इति निदानं ।
“यस्य वातः प्रकुपितः कुक्षिमाश्रित्य तिष्ठति ।
नाधो व्रजति नाप्यूर्ध्वं आनाहस्तस्य जायते” ।
इति चरकः ।

श्रानु

अस्य चिकित्सायाह । भावप्रकाशे यथा,—
“तुल्यकार्यकार्यत्वादुदावर्त्तं हर्षीं क्रियं ।
आनाहेषु च कुर्वीत विश्लेषश्चाभिधीयते ॥ १ ॥
त्रिदृष्ट्याहरीतक्यो द्विचतुःपञ्चभागिकाः ।
गुडेन तुल्या गुटिका हरत्यानाहमुत्पन्नं ॥ २ ॥
वर्त्तिस्रिकटुसैन्धव
सर्षपश्च हृद्यमकूठमदनफलैः ।
मधुनि गुडे वा पक्ने-
र्विंहिता साकुष्ठसम्मिता विश्लैः ।
वर्त्तिस्रियं दृष्टमन्ना
शुनैः प्रजिंहिता गुदे हृताभ्यक्ता ।
आनाहमुदरजातिं
शमयति जठरं तथा गुल्मम्” ॥ ३ ॥
इति त्रिकटुकाद्यावर्त्तः ॥ १ ॥
चक्रपाणिसङ्ग्रहे तु चिकित्सा यथा,—
“उदावर्त्तंक्रियाणाहे सामे लङ्घनपाचनम्” ।
“द्विरत्तरा द्विभुवचा सकुठा
सुवर्चिका चेति विद्वङ्गपूर्यं ।
सुखाम्बुनानाहविस्त्रुचिकार्त्त-
द्विप्रोगुल्मोर्द्ध्वमरीरजम् ॥ १ ॥
वचामयाचित्रकयावशूकान्
सपिप्पलीकातिविषान् सकुठान् ।
उष्याम्बुनानाहविमूढवातान्
पीत्वा जयेदाशु हितोदनाश्री ॥ २ ॥
त्रिदृढरीतकीश्यामाः सुहीचीरेव भावयेत् ।
वटिका मूत्रपीतास्ता ज्येष्ठा आनाहमेदिकाः ॥ ३ ॥
राठ-धूम-विडुयोष-गुड-मूत्रैर्विपाचिता ।
गुदेऽङ्गुलसमावर्त्तिर्निधेयानाहमूत्रानुत् ॥ ४ ॥
मूलकं युष्कमात्रश्च वर्षाभूसूत्रपञ्चवम् ।
आरेवतफलश्चापि पक्वा तेन पचेद्दृष्टतम् ।
तत् पीतमात्रं शमयेदुदावर्त्तमंश्रयम्” ॥ ५ ॥
युष्कमूलकाद्यं हृतम् ॥ ६ ॥ देवैः । इति रमानायः ।
आनिलिः, पुं, (अनिलस्य वायोरपत्यं अनिल +
इच् ।) हनुमान् । इति त्रिकाण्डशेषः । (भीमः ।)
आनिली, स्त्री, (अनिल + अङ् + डीप् ।) स्वाति-
नक्षत्रं । इति हेमचन्द्रः ।
आनीलः, पुं, नीलघोटकः । इति हेमचन्द्रः ।
(असितः । ईषनीलः । यथा किराताज्जनीये,
“आनीलाभैर्विरचितपरमागा रत्नैः” ।)
आनुकूल्यं, स्त्री, (अनुकूल + यञ् ।) अनुकूलता ।
(साम्मुख्यं) प्रसादः । सहायता । यथा शाश्वतवल्गुः ।
“यत्रानुकूल्यं दम्पत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्द्धते” ।
यथा,—रामायणे ।
“रमतश्चानुकूल्येन ययुः संवत्सरा दश” ।)
आनुगतं, स्त्री, (अनुगतस्य भावः कर्म वा । अनु-
गत + यञ् ।) अनुगतत्वं । अनुगतस्य भाव इत्यर्थे
याप्रत्ययेन निष्पन्नम् ।
आनुपूर्वी, स्त्री, स्त्री, (अनुपूर्व + अङ् ।) परिपाटी ।
अनुक्रमः । इत्यमरः । (यथा मनुः ३ । २३ ।
“वङ्गानुपूर्वा विप्रस्य क्षत्रस्य चतुरो वरान्” ।
यथा रामायणे ।
“आनुपूर्वा स धर्मश्चः पपञ्च कुशलं कुले” ।)